

OTROCY (2) *ai*

otrocy *a. otroczy.*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w otrok).

sg m N otrocy (1). ◇ G otroc(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „otrok” ‘dziecko płci męskiej’: męski (2) : bowie^m gdi cicek prawy twardźzi niż lewy
znamię ieft pocęcia płodu otroce^{so} *GlabGad D7, A2.**

MŚ